

Дунавска дивизия, въ която бойната твърдост и дисциплина бѣха добре запазени, по заповѣдъ, напустна позициитѣ си на 21-и септемврий. Тя бѣ насочена къмъ Удово—Конче, а, поради стечение на обстоятелствата, продължи отстъпателния си походъ и по-нататѣкъ — до Българската граница.

*

Последно патрулно нападение срещу противника въ участъка на 18-и полкъ бѣ извършено отъ 13-а рота на 18-и пех. полкъ на 2-и юлий 1918 година. Началникъ на щурмовия патрулъ бѣше поручикъ Гергановъ. Подготвено съ изкуство и изпълнено съ смѣлостъ, това нападение имѣ за резултатъ залавянето на двама пленника-гърци, които презъ 1918 год. бѣха смѣнили французскитѣ части.

Патрултѣ на поруч. Гергановъ следъ успѣшно завършено нападение.

Д) ОТСТЪПЛЕНИЕ ОТЪ ЮЖНИЯ ФРОНТЪ И БОЙНИ ДЕЙСТВИЯ НА 18-и ПЕХ. ЕТЪРСКИ ПОЛКЪ ВЪ КРАЯ НА ВОЙНАТА.

1) Отстъпателенъ походъ къмъ Демиръ Капия. (Скица № 53).

Преди да получи заповѣдъ за отстъпване, 18-и пех. Етърски полкъ бѣ наченалъ да слава позицията си на 83-и пех. полкъ. Последниятъ бѣ вече заелъ Полковия участъкъ. Оставаше несмѣнена още само 1/18-а дружина съ 3-а и 4-а позиционни картечни роти. Въ този именно моментъ, поради създаденото положение съ отстъплението на 3-а дивизия, 18-и пех. полкъ получи на 19-и септемврий бойна задача къмъ тила на войскитѣ — къмъ Демиръ Капия.